

HNIEZDO 10-12/2026

Časopis veriacich Rímskokatolíckej farnosti Hniezdne s filiálkami Forbasy a Kamienska -10. ročník 22. Marec 2026

Autor: Stanislav Jasovský

Svätý kríž

Keby nebolo bývalo kríža, Kristus by nebol býval ukrižovaný. Keby nebolo bývalo kríža, život by nebol býval klincami pribitý na drevo. Keby nebol klincami pribitý, neboli by z boku vytekli pramene nesmrteľnosti, krv a voda, ktoré očisťujú svet; nebol by býval zničený dlžobný úpis hriechu, neboli by sme bývali prepustení na slobodu, neboli by sme mohli jesť zo stromu života a raj by bol zatvorený. Keby nebolo bývalo kríža, smrť by nebola bývala pokorená ani peko olúpené. Preto je kríž veľká a drahocenná vec. Veľká, lebo cezeň vzniklo veľa dobrého...

Svätý kríž, strom života - ochraňuj nás.

Svätý kríž, Božia moc a múdrosť - ochraňuj nás.

Svätý kríž, víťazná zástava Kristovej chvály - ochraňuj nás.

Svätý kríž, všeobecný znak spásy - ochraňuj nás.

Svätý kríž, zadostučinenie za naše hriechy - ochraňuj nás.

Svätý kríž, nástroj zmierenia Boha s ľuďmi - ochraňuj nás.

Svätý kríž, prameň všetkých milostí - ochraňuj nás.

Svätý kríž, znak vyznáwanej viery - ochraňuj nás.

Svätý kríž, učiteľ lásky a odpustenia - ochraňuj nás.

Svätý kríž, potecha smutných a trpiacich - ochraňuj nás.

Svätý kríž, útočisko ukrižovaných a zúfalých - ochraňuj nás.

Svätý kríž, pomoc na ceste obrátenia - ochraňuj nás.

Svätý kríž, posila pre kajúcnikov - ochraňuj nás.

Svätý kríž, oslobodenie od zotročenia zlom - ochraňuj nás.

Svätý kríž, nádej umierajúcich - ochraňuj nás.

zdroj: Saletini Rozkvet

Zo života farnosti

13. marec 2026 - Otvorenie jubilea Spišskej diecézy. Zúčastnili sa ho aj niektorí naši farníci - v Konkatedrále Sedembolestnej Panny Márie v Poprade. Bol to veľký sviatok viery, vďačnosti a radosti. Do Popradu putovali tisíce veriacich spolu s 260 kňazmi, aby ako jedno spoločenstvo vzdali Bohu vďaku za 250 rokov života, služby a požehnaní našej spišskej diecézy. Slávnostnú svätú omšu celebroidal apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Nicola Girasoli, ktorý vo svojej homílii povzbudil prítomných, aby sa nebáli, aby boli radostnými ohlasovateľmi Ježišovho evanjelia a aby každý z nich nebol Cirkvou, ktorá sedí, ale Cirkvou, ktorá vychádza - Cirkvou v pohybe. Zároveň pozval veriacich, aby sa každý osobne stal prameňom, z ktorého prúdi Ježišova milosť, dobro a požehnanie pre druhých.

Jubilejný rok Spišskej diecézy sme v nedeľu, dňa **15. marca 2026**, začali sláviť aj v našej farnosti...

Čo je eRka a prečo má miesto v našej farnosti

Mnohí ľudia poznajú eRku len podľa názvu alebo podľa toho, že "niečo sa robí s deťmi". No nie každý vie, čo sa za týmto slovom skutočne skrýva. eRko-Hnutie kresťanských spoločenstiev detí je celoslovenské hnutie, ktoré sa venuje výchove detí a mladých v duchu kresťanských hodnôt, radosti, služby a priateľstva.

Poslanie eRka

Základným poslaním eRka je pomáhať deťom rásť nielen po vedomostnej stránke, ale najmä po ľudskej a duchovnej. Učí ich žiť vieru v každodennom živote, budovať pekné vzťahy, pomáhať druhým a vnímať, že v Cirkvi majú svoje miesto. Dôležitou hodnotou eRka je radosť. Radosť zo spoločenstva, z hry, zo služby, aj z Boha.

Vznik eRka v našej farnosti

Aj v našej farnosti vzniklo eRko z túžby vytvoriť pre deti bezpečný priestor, kde môžu tráviť čas zmysluplne, spoznávať kamarátov a prehľbovať svoj vzťah k Bohu. Postupne sa z malého spoločenstva stalo miesto, kde sa deti tešia na stretnutia, hry, tvorivé aktivity, spoločné modlitby či prípravu programov pre farnosť.

Ako som sa k eRku dostala

Moja cesta k eRku bola prirodzená. Najskôr ako dieťa, neskôr ako animátorka. Postupne som si uvedomila, že práca s deťmi má hlboký zmysel. Deti sú úprimné, otvorené a vedia nás veľa naučiť. Byť súčasťou eRka pre mňa znamená darovať svoj čas, ale zároveň veľa prijímať - radosť, smiech, dôveru a krásne momenty, ktoré vznikajú len v spoločenstve.

Čo hovoria deti?

Spýtali sme sa aj samotných detí, čo ich v eRku najviac teší a čo rady robia: - "Teším sa, že sa tu môžem hrať s kamarátmi"; "Mám rád hry a keď niečo vyrábame"; "Páči sa mi, keď nacvičujeme programy pre farnosť"; "Teším sa na tábory, stretnutia a keď sa spolu modlíme."

Deti majú rady pohybové hry, tvorivé dielne, biblické príbehy podané hravou formou, ale aj aktivity, ktorými sa zapájajú do života farnosti, vystúpenia, zbierky, pomoc pri akciách či spoločné slávenia.

Prečo má eRko zmysel

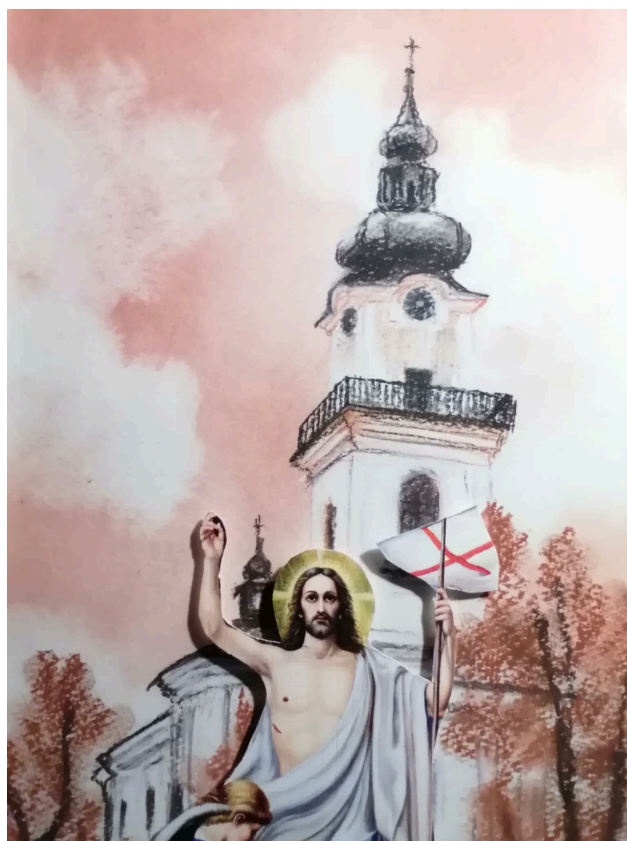
eRko nie je len krúžok. Je to spoločenstvo, kde sa deti učia, že viera patrí do života, že každý z nás je dôležitý a že radosť sa znásobuje, keď sa delí. Preto veríme, že má svoje pevné miesto aj v našej farnosti a že jeho poslanie je prínosom nielen pre deti, ale aj pre celú farnosť.

Viktória Fidermáková

Telo ako chrám

Ježiš Kristus zomrel vo veku 33 rokov. Tvoja chrbtica má 33 stavcov. Nie je náhoda, že rovnaký počet rokov, ktorý znamenali plnosť Jeho obety, je vpísaný aj do tvojej chrbtice. Máš 12 rebier na každej strane - ako 12 apoštolov, 12 kmeňov Izraela, 12 brán do neba. Boh vpísal svoj zámer do tvojich kostí. Tvoje telo je chrám, v ktorom prebýva nebo. Tvoj blúdívny nerv v tvare kríža, spája mozog, srdce a črevá. Aktivuje sa, keď sa modlíš, keď dýchaš zhlboka, keď odpúšťaš. Upokojuje tvoje búrky. Je to, ako keby Kristus žil vnútri - a uzdravoval ťa zvnútra. Ježiš vstal zmŕtvych na tretí deň. Veda hovorí, že na tretí deň pôstu sa tvoje telo začína regenerovať. Staré bunky umierajú. Rodia sa nové. Tvoje telo "vstáva z mŕtvych." To nie je náhoda. To je božský dizajn. Tvoje srdce bije elektrinou. Tvoj mozog sa rozžiari, keď sa modlíš. Tvoje slzy menia zloženie podľa toho, čo cítiš. Tvoje kosti uchovávajú spomienky. Tvoje telo uctieva - či o tom vieš alebo nie. Bol/a si stvorený/á s bážňou a obdivom. Si proroctvo v ľudskej koži. Prach a božstvo, duša a telo. Boh ťa nielen stvoril - On sa do teba vryl. Nehľadaj Ho ďaleko. Stačí sa pozrieť dovnútra. Vždy tam bol. A ak túžiš po živom slove, po modlitbe, ktorá objíme, po ceste, ako slúžiť druhým a prinášať svetlo tam, kde je tma... Choď s Kristom. Pretože napokon - všetko je o Ňom. O Ježišovi.

zdroj: Rímskokatolícka cirkev - farnosť Liptovský Ján, FB, stránka, soc. siete

SPIŠSKÝ JERUZALEM

Zabudnutá a znovuobjavená Kalvária na Pažici pri Spišskej Kapitule

V minulých rokoch sa objavilo viacero správ o takzvanom Spišskom Jeruzaleme. Správy o tejto kalvárii pri Spišskej Kapitule rezonovali v odbornej i laickej verejnosti od roku 2002, kedy bol na Pažici objavený symbolický rámec kalvárie, typu Jeruzalem. Čím si nenápadná Pažica zaslúžila takúto pozornosť? Až do roku 2002 sa o jej celkovej koncepcii skoro nič nevedelo, respektíve sa na ňu zabudlo. Známa bola iba jej časť - Krížová hora a Sivá Brada. S jej výstavbou začali Jezuiti okolo roku 1666 so zámerom vybudovať kópiu Jeruzalemskej kalvárie. Je pravdepodobne najstaršou kalváriou na Slovensku. O tento objav sa zaslúžil krajinár Doc. Ing. Peter Jančura, PhD s kolektívom z technickej univerzity vo Zvolene. Stalo sa tak v rámci úlohy „Krajinný ráz regiónov Slovenskej republiky, v rokoch 2001-2002 v časti Identifikácia krajinného rázu-lokalita Spišský hrad a okolie.“ Poprosil som Doc. Petra Jančuru, ktorý má blízky vzťah k Spišu, aby priblížil tento nevšedný objav.

Čo umožnilo identifikáciu tohto unikátneho diela?

Prvým predpokladom bola existencia kaplniek na mieste, ktoré je samo o sebe pozoruhodné. Ich situovanie je zdanlivo náhodné a na prvý pohľad nevytvárajú žiadny geometrický poriadok. Väčšie kaplnky sú nepravidelne umiestnené vo vnútri priestoru. Lemujú travertínové svahy Pažice po obvode. Ďalším predpokladom je poloha a tvary terénu v krajine. Prírodné podmienky priam ponúkajú vytvorenie posvätného priestoru. Strmé kamenné bloky evokujú murované hradby s vežami. Túto scenériu dotvárajú už zmienené kaplnky. Významným obratom objavu, bol náš nález zaniknutého areálu bývalých rybníkov s parkom, záhradou, pod obcou Jablonov, na základe štúdií historických máp z roku 1860. Významnou súčasťou poznania bolo, keď sme preklopili mapu Pažice, Spišskej Kapituly a jej okolia mierky 1:10 000 s mapou Jeruzalema, rovnakej mierky. Vzdialenosti významných bodov sedeli. Unikátna koncepcia kalvárie na Pažici, spočíva v náznaku reálnych objektov starovekého Jeruzalema v mierke 1:1. Poloha a kontext kaplniek nie sú náhodné. Ukázalo sa, že sú vzdialené presne tak

ďaleko ako významné miesta Jeruzalema, z posledných dní Jezuitov v Spišskej Kapitule, ktorí organizovali mystéria s výjavmi z Kristovho života. Vytvárajú tak body a trasy z čias starého Jeruzalema. Potvrdila to aj urbanistická štúdia (2011). Prírodné podmienky a ľudské dielo tak vytvorili toto posvätné miesto v otvorenej krajine.

Ako Kalvária na Pažici vznikla a aký bol jej zámer?

Počiatky realizácie zámeru môžeme pravdepodobne spojiť s menom spišského prepošta Juraja Bársonyho a

súvisí predovšetkým s pobytom organizovali mystéria s výjavmi z Ježišovho života a udalosti od poslednej večere až po jeho smrť a pohreb, ktoré poznáme ako Pašiové hry. Odohrávali sa pred Veľkou nocou počas veľkonočného týždňa. Po ich odchode to pravdepodobne zaniklo a ostali iba dnes známe relikty kalvárie na Pažici. Záhrady pod Jablonovom sa úplne stratili. Vzdialenosti analogické s Jeruzalemom, sem asi doniesli mníši z Kalvarii Zebrzydowskej v Poľsku.

Niektoré detaily umiestnenia stavieb sú až zarážajúce, akoby to koncipoval niekto, kto Jeruzalem poznal. Vtedy bol však ťažko dostupný a mať také informácie muselo byť vzácné tajomstvo. Keď spojíme udalosti a miesta Veľkonočných sviatkov, máme Jeruzalemskú kalváriu ako osnovu symbolickej krajiny na Pažici, ktorá vytvára hlavné body príbehu spojené s trasami. 1. Trasa od Katedrály sv. Martina (Večeradlo) cez lokalitu Rybníky, po zaniknutý park (Getsemanská záhrada) 2. trasa od Rybníkov po miesto bývalého kláštora (Kajfášov dom) na okraji Pažice. 3. trasa od Pažice po kaplnku sv. Františka Xaverského (Pretórium) 4. Trasa od kaplnky po centrálnu kaplnku sv. Rozálie (Herodesov palác) v strede Pažice. 5. Trasa po kaplnku na Krížovej

hore (Pretórium) 6. Trasa na Sivú Bradu (Kalvária, Golgota), kde bol Ježiš ukrižovaný.

Aké je jej miesto v čase, vie osloviť aj dnešného človeka?

Kalváriu na Pažici môžeme považovať za atrakciu, pozoruhodnosť. To však nie je jej pravý význam. Ten je v tom, že sprítomňuje udalosti, ktoré formovali kresťanstvo a ovplyvnili celú našu kultúru. Symbolická krajina na Pažici a Sivej Brade, vedľa Spišskej Kapituly je sprítomnením textov evanjelií, života a myšlienok Ježiša Krista. Je to miesto, ktoré vnímame ako posvätné, kde aj svetský človek cíti zvláštnu atmosféru. Keď tam prídete nájdete najprv ticho a hlboko v Pažici podmanivý klud. Ticho má veľa podôb,

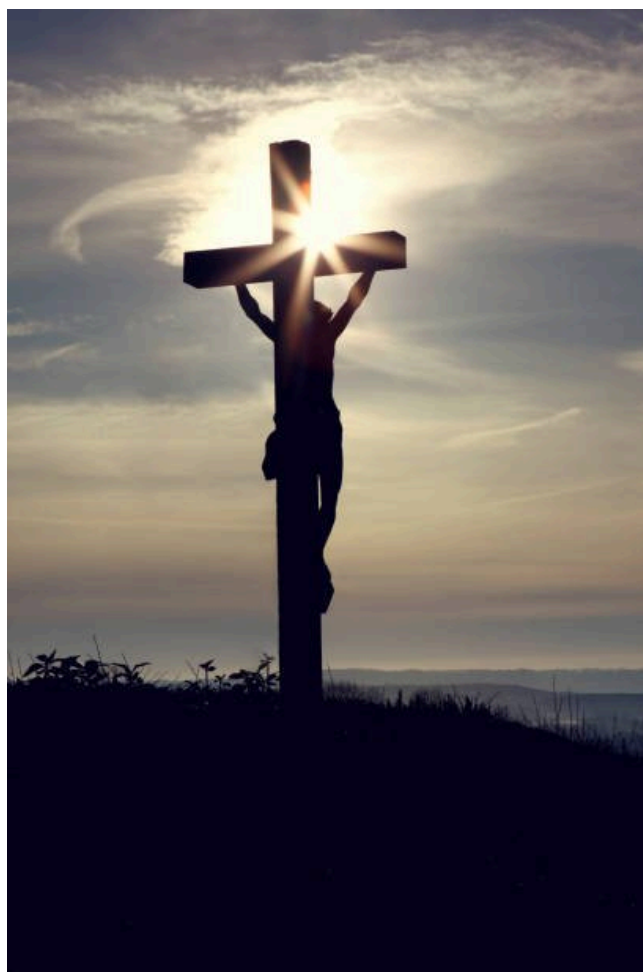
môže znamenať zamyslenie, precítenie, modlitbu. Ticho je medzera medzi slovami, ktoré vyslovíme. Pažica je zvláštna tým, že je skromná. Iba nevelké stavby vytvárajú geometrickú osnovu, miesta označujúce a symbolizujúce starý Jeruzalem. Nič okázalé. Všetko je drobné a nenápadné, tak ako to hlásal Kristus. Pokora napísaná do krajiny. Veľmi málo stačí aby vás to pohltilo a zaujalo. Až potom prídu slová, ktoré vám popíšu čo sa ešte dá vidieť. Slová, ktoré nám šeptom povedia viac... Chodte a dívajte sa... Slová prídu za vami ako odkaz kaplniek a symbolov. To je tá naša Pažica. Krajina, ktorá je sama o sebe modlitbou.

Lubomír Ogurčák

Môj milovaný Ježišu

Prinášam ti **svoju temnotu**, aby si ma osvecoval.
 Prinášam ti **svoju zatrpknutosť**, aby si mi dal okúsiť tvoju sladkosť.
 Prinášam ti **moje zápasy**, aby si v nich víťazil.
 Prinášam ti **svoje pochybnosti**, aby si vo mne posilnil vieru.
 Prinášam ti **svoju sklúčenosť**, aby si do mňa vliol nádej.
 Prinášam ti **svoj smútok**, aby si bol pre mňa radostou.
 Prinášam ti **svoju zlomenosť**, aby si ju narovnal.
 Prinášam ti **svoju nemohúcnosť**, aby si ju uzdravil.
 Prinášam ti **svoju ničotu**, aby si sa stal pre mňa všetkým.
 Prinášam ti **svoju chudobu**, aby si ju obohatil.
 Prinášam ti **svoju prázdnotu**, aby si ju naplnil.
 Prinášam ti **chlad svojho srdca**, aby si ho zapálil.
 Prinášam ti **svoju únavu**, aby si mi bol odpočinkom.
 Prinášam ti **môj smäd**, aby si ho uhasil.
 Prinášam ti **moje strachy**, aby si mi dodal odvalu.
 Prinášam ti **moju samotu**, aby si ma objal.
 Prinášam ti **moje bolesti**, aby si ma potešil.
 Prinášam ti **svoje choroby**, aby si ich vyliečil.

upravená modlitba podľa knihy IN SINU JESU, Saletini Rozkvet

Logo jubilea

V líniách sa ukrýva číslo 250 - pripomienka nášho vzácneho jubilea a aj vytrvalosti, ktorá si vyžaduje byť horlivými za Pána. Srdcom loga je chrám. Ten predstavuje nielen Katedrálu sv. Martina na Spišskej Kapitule, ale aj každý jeden kostol v našich mestách a dedinách, ktoré sú centrom života farnosti. V pozadí sa hrdo týčia Tatry, neodmysliteľný symbol Spiša. Nad chrámom a celou krajinou žiaria tri kríže. Symbolizujú kresťanstvo a Najsvätejšiu Trojicu. Sú tiež akoby hviezdy, ktoré nám už 250 rokov neochvejne ukazujú jediný správny smer - ku Kristovi.

250 ROKOV
SPIŠSKEJ
DIECÉZY

Modlitba jubilea

Nebeský Otče, zbierame úrodu našich predkov. Ďakujeme ti za ich vernosť a odvahu pri odovzdávaní viery. Túžime, aby Ježiš Kristus bol centrom nášho života a náš život bol evanjeliom pre dnešný svet. Nauč nás podľa príkladu svätého Martina, patróna našej Spišskej diecézy, zaodieť milosrdenstvom

každého, kto sa ocitol v duchovnej či hmotnej núdzi. Svätý Otče, prenikni nás všetkých Duchom lásky a pokoja, aby každý z nás bol - tam, kde žije - plný horlivosti za Pána (porov. 1Kr 19, 10), aby sme tvorili spoločenstvo Ježišových učeníkov, v ktorom nájdeme zmysel života aj ďalšie generácie. Amen

Kňaz

Kňaz nie je kňazom sám pre seba. Nedáva si rozhrešenie. Nevysluhuje si sviatosti. Nie je sám pre seba, je pre vás. Po Bohu je kňaz všetkým. Nechajte farnosť 20 rokov bez kňazov, budú uctievať zvieratá. Keby sme s otcom misionárom odišli, povedali by ste: "Čo môžeme robiť v tomto kostole? Nie je tu žiadna omša, náš Pán tu už nie je. Môžeme sa rovnako dobre modliť doma." Keď chcú ľudia zničiť náboženstvo, začnú útokom na kňaza, pretože kde niet kňaza, nie je žiadna obeta a kde nie je žiadna obeta, nie je žiadne náboženstvo. Keď vás zvon volá do kostola, ak by sa vás

niekto opýtal: - Kam idete?, mohli by ste odpovedať: "Idem nakrmiť svoju dušu." Ak by sa vás niekto opýtal a ukázal na svätostánok: - Čo sú to za zlaté dvere?, "To je naša zásobáreň, kde sa uchováva pravý pokrm našich duší." - Kto má kľúč? Kto ukrýva zásoby? Kto pripravuje hostinu a kto obsluhuje stôl? "Kňaz." - A čo je jedlom? "Najsvätejšie Telo a Krv nášho Pána." Ó, Bože! Ó, Bože! Ako si nás miloval! Pozri na moc kňaza - z kúska chleba slovo kňaza robí Boha. Je to viac než stvorenie sveta...

svätý Ján Mária Vianney, zdroj: Tradičná katolícka ženskosť

Nie je hanbou plakať

Nikdy nezabudni: Nie je hanbou plakať. Práve naopak - pust' slzu, keď ti je ťažko, keď si sám a zradený. A keď niet nikoho pri tebe, hoci tak veľmi potrebuješ blízkosť niekoho. Neboj sa plakať. Pretože slzy očisťujú dušu. A s očami, ktoré plakali, je svet oveľa jasnejší. Aj ľudia. Aj život. Nie je hanbou plakať - hanbou je rozplakať

niekoho. Ale nie od radosti. Rozplakať niekoho od smútku a žiaľu. Od sklamaní. Od bolesti. Nie je hanbou plakať. Pretože slzy očisťujú dušu. A s očami, ktoré plakali, je svet oveľa jasnejší. Aj ľudia. Aj život. Nie je hanbou plakať - hanbou je rozplakať

zdroj: Biblia Jezis Maria Jozef RKC Modlitby

Načo vám bude to drevo...

Na jednom návrší rástol nádherný voňavý les. Bolo v ňom veľa stromov rozličnej veľkosti. Konáriky mali často posprietané. Nebol to obyčajný les. Keby ste v ňom boli, cítili by ste čosi úžasné - cítili by ste, že tie stromy sa majú veľmi rady navzájom, pomáhajú si a chránia jeden druhého. V strede stál vysoký starý smrek. Všetky ostatné stromy si ho vážili. Bol múdry a dobrý. Ostatné stromy boli ako keby jeho deťmi. Jedného dňa prišli do lesa ľudia. Nekričali. Rozprávali sa potichu a niesli so sebou akési čudné veci. Čosi dlhé a zubaté a čosi ťažké a ostré na porisku. Zastali pri peknom javore. Celý les stápol. Starý smrek sa opýtal: -Po čo ste prišli?

-No, potrebujeme drevo na husličky.

-Na husličky? A... načo vám budú tie husličky?

-Budú krásne hrať a rozdávať radosť najmä deťom.

-Keď je tak, hovorí starý smrek, dáme vám drevo z javora.

Dni ubiehali a les žil svojim životom. Až raz v sobotu sa objavil opäť nejaký človek s podobnými vecami na pleci, ako mali predošlí ľudia. Zastal pri jednom mladšom smreku a sadol si. Starý smrek sa ho opýtal: -Čo tu prosím hľadáš? Človek odpovedal: -Potrebujem drevo, aby som vyrobil striedku nad studničku, ktorá slúži celej našej malej dedinke. Smrek povedal: -Dobre, dáme ti drevo z mladšieho smreka, aby si mohol urobiť dobrú a užitočnú vec. Lesom sa potom v nedeľu niesol jemný šum spokojnosti, lebo poslúžil svojim drevom. Až raz v piatok sa objavili v lese akýsi dvaja ozbrojení ľudia. Boli to vojaci. Vôbec neboli ticho a chodili od stroma ku stromu. Tiež mali so sebou zvláštnu zubatú vec - pílu a ťažké železko na porisku - sekeru. Zastali pred urastenou mladou jedľou. -Toto je ono, vraví jeden druhému. Starý smrek už nemohol byť ticho. -Čo si prajete? Načo ste prišli?

-Načo, načo... Drevo potrebujeme.

-A načo vám bude?

-Načo, načo - čo tá do toho! Zoberieme si čo potrebujeme a hotovo!

Celý les sa vydesil, ale proti ľudskej zlobe nič nezmožol. To bolo prvý raz, čo les nevedel, načo to drevo bude... Až sa raz dozvedel niečo, čomu dodnes nerozumie a veľmi ho to bolí: totiž, že ľudia dokážu z dreva vyrobiť mnoho krásnych a užitočných vecí - ale aj nástroj smrti... KRÍŽ...

SR. C. Z. OKOSSYOVÁ

Kameň

NEŠŤASTNÍK oň zakopol.

NÁSILNÍK ho použil ako zbraň.

STAVBÁR ho použil na stavbu domu.

SKAUT si naň sadol.

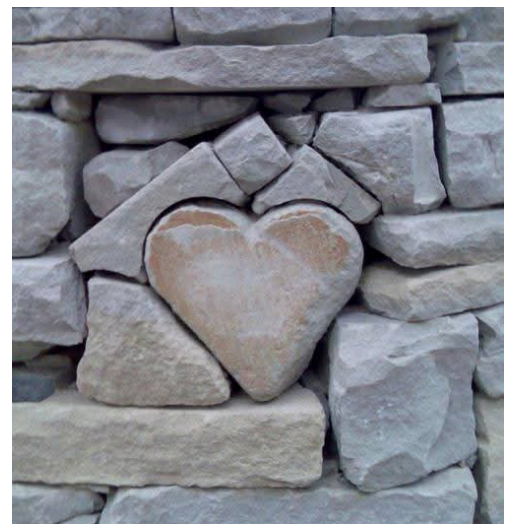
DÁVID ním zabil Goliáša.

DEŤOM poslúžil ako hračka.

MICHELANGELO z neho vytesal sochu.

... rozdiel nebol v kameni, ale v postoji ľudí. Neexistuje kameň na našej ceste, ktorý by sme nemohli použiť pre svoj osobný rast...

zdroj: ON ZVÍŤAZIL - dôveruj mu

Žid, ktorý niesol kríž

V nemeckom koncentračnom tábore za druhej svetovej vojny zomrel známy francúzsky básnik Max Jacob, pôvodom Žid, ktorý sa obrátil na kresťanskú vieru. Keď ho odvážali so židovskými spoluväzňami do koncentráku, porozprával im príbeh Abraháma Blocha, hlavného rabína z Lyonu:

“Poznal som ho osobne ešte pred prvou svetovou vojnou. Mohol mať asi 50 rokov, keď sa dobrovoľne prihlásil na front. Pridelili ho k batérii, ktorá obsluhovala delá. Velil im prísny nadporučík, ktorého sa Bloch veľmi bál. Istého večera sa rozštekali nepriateľské guľomety a začali ostreľovať Blochovu batériu. Výbuchy, oheň a dym, to ostalo v jeho pamäti, keď sa prebral z omráčenia. Pravá ruka mu krvácala. Obzeral sa dokola, akoby hľadal pomoc. Oči mu padli na veliteľa, ktorý ležal doluznačky. Cez blúzu mu premokala krv. Rabín vstal, vytrhol si kus podšívky z pláštá a priložil ju veliteľovi na ranu, aby zastavil krvácanie. Nadporučík sa len usmial a mdlým hlasom povedal:

- Nechaj to, kamarát. Nevidíš, že i ty krváčaš? Obviaž si radšej svoju ruku. Ja som i tak pri konci. Ak chceš niečo pre mňa urobiť, choď do poľného lazaretu. Tam visí na stene bronzový kríž, dones mi ho! Rabín však váhal.
- Máš nejakú ťažkosť? - pýtal sa ranený.
- Nie, pán veliteľ. Len myslím, že bude lepšie zavolať kňaza.
- Pri svedení som bol dnes ráno. Teraz potrebujem len Krista, choď!

Rabín Bloch ešte otáľal, potom nesmel povedať:

- Pán veliteľ, ja som Žid, radšej pošlem kresťana po kríž.
- Nie, nie! - nástojil dôstojník. - Choď len ty! To je môj rozkaz, moja posledná vôľa, rozumieš? Ponáhľaj sa!

Rabín sa horko - ťažko dovliekol do poľnej nemocnice. Tam hlásil, že jeho nadporučík je ťažko ranený, zomiera a žiada si kríž, čo visí na stene. To je jeho posledná vôľa. Veliteľ lazaretu sa začudoval, ale zvesil kríž a podal ho rabínovi so slovami:

- Ako len prejdeš cez to peklo, veď všetko dookola horí?
- Mám rozkaz a prenesiem kríž aj cez peklo, - odvetil rabín a odišiel.

Ťažko si hľadal cestu horiacim lesíkom pomedzi blčiacie stromy, viackrát sa potkol a spadol. Hlavou sa udrel o bronzového Krista, ktorého donedávna tak nenávidel. Teraz ho však držal vo svojich rukách a niesol ho s takou úctou a vierou. Ledva trafil ku svojej jednotke a našiel zomierajúceho nadporučíka. Položil mu na prsia kríž a zložil naň meravé ruky. Ešte bol v nich život, lebo len čo pocítili kríž, zovreli ho na prsiach. Umierajúci šepotal:

- Ježiš môj, tebe žijem, Ježiš môj, tebe umieram, Ježiš môj, tvojim som... - A skonal.

Rabín Bloch uprene hľadel na zomrelého veliteľa. Potom sa obrátil k prítomným vojakom a povedal:

- Môžem mu vziať kríž?
- Načo by si ho bral. Nechaj ho na mŕtvole, to je symbol! - odpovedal ktorýsi vojak.
- Teraz ho už nepotrebuje, - povedal rabín a priklakol si k mŕtvemu. Pozorne mu vybral kríž z rúk a privinul si ho k svojej hrudi. Vstal a chvíľku čakal. Onedlho zasvišťala strela a trafila ho. Keď sa brieždilo, našli ho v kaluži krvi. Rukami objímal kríž a tvár mal obrátenú k Ukrižovanému.

Znak kríža

Umučenie na kríži sa v Rímskej ríši pokladalo nielen za najhroznejší, ale aj najpotupnejší spôsob popravy. Rímsky občan nesmel byť ukrižovaný, bol popravený štátim, ako napríklad svätý Pavol. Iba otroci a príslušníci iných národností mohli byť ukrižovaní. Hrôza umučenia a smrti na kríži sa veľmi hlboko vryla do povedomia všetkých ľudí tých čias. O kríži nikto nechcel počuť, tak ako v dnešných časoch o obesení. O šibenici a povraze obeseného nechceme hovoriť, nechceme ich vidieť. Najprv bolo treba odňať z kríža túto potupu. Urobil to cisár Konštantín, keď nariadil, že nikto viac

nesmie byť ukrižovaný. Tento zákaz umožnil cestu krížu, aby sa mohol stať všeobecne uznávaným kresťanským znakom. Za niekoľko generácií sa znak kríža stal najrozšírenejším symbolom v kresťanskom svete. Začal sa objavovať všade. Vyrývali ho do kameňa na prahu dverí domov i verejných budov a kostolov, vztyčovali ho na strechy domov, vyrývali ho na peniaze, ozdobovali ním látky na šaty, značili ním poháre, taniere, dávali ho na cisárske koruny a kráľovské žezlá.

zdroj: Srdiečko

Veľkonočné spovedanie 2026

Miesto spovedania	Deň	Dátum	Dopoludnia	Popoludní
Stará Ľubovňa - kostol sv. Mikuáša	Streda	25.3.	10:00-12:00	14:00-16:00
Stará Ľubovňa - kostol sv. Petra a Pavla				
Chmeľnica	Štvrtok	26.3.	-	16:00-17:15
Podsadek				15:30 - 17:00
Hniezdne	Piatok	27.3.	-	16:00 - 17:15
Forbasy				
Nová Ľubovňa	Sobota	28.3.	9:00 - 10:15 10:45 - 13:00	-
Kolačkov				15:00 - 16:00
Mníšek nad Popradom				15:00 - 16:00
Hraničné				
Stará Ľubovňa - kostol sv. Mikuáša	Nedeľa	29.3.	-	15:30 - 18:00
Stará Ľubovňa - kostol sv. Petra a Pavla				

Na krídlach poézie 20

Janko Silan obohatil slovenskú katolícku tvorbu novými tónmi v orchestri modernej poézie. Prišiel s poéziou privátnej bolesti a úprimnej prostoty, ktorá vyvierala z celého jeho ľudského i umeleckého založenia. Jeho verše sú nevtieravé, prosté, svedné. Neexperimentuje, ale ide svojou cestou. Precítnosť, disciplinovanosť, ktorá spálila v sebe každý slovný balast, hĺbka i melanchólia vynášajú túto poéziu dohora.

Ó, JEŽIŠ, STUDŇA SPASENIA

Ó, Ježiš, studňa spasenia,
ó, Bože pravý,
ó, nádej naša posledná
v krajine zlej, kde vládne tma
-drak tisíchlavý,

slzami múk a súzenia
a horúčavy
zakliata, smutná, väznená
Kristova Cirkev lúbezná
šať rosí tmavý,

ó, Cirkev svätá, bolestná,
jas lásky žhavý,
dobrotý vôňa posvätná,
ovečka naša oboetná
kvet viery zdravý,

ó, mučeníkov trápenia,
závoje slávy,
Kristovho ľahkosť bremena,
vyznania sladkosť bezmenná,
stesk usmievavý:

už vieš, čo všetko znamená
besnenie dravých?
Vystri si k láske ramená,
buď ticho, Cirkev ranená:

v kríži sa zjaví

a svitne úsvit spasenia
kol tvojej hlavy
nad múrmi tvojho väzenia,
keď lkáš a skúmaš sklúčená,
čo Kristus vraví...

O CHVÍLU PÔJDEM DO KOSTOLA

Treba vždy zbožným byť.
Aj ty si tam už často bola?
Tam ťa chcem pozdraviť,

aby si mocne silnieť mohla
a dobre mohla žiť.
Pre teba ja som slabá škola,
tú môžeš celkom prerušiť,

ale tam pri samej päte kríža
ty najviac získaš. Pre mňa aj.
Nech pre teba mi neublížia,

na svoje detstvo spomínaj.
Je iba jedna radosť. Vyššia.
Je iba v živom Bohu raj.

V KOSTOLE PEKNE SPIEVALI

Ešte i včul' sa v prsia búšia.
Osoh je z toho nemalý,
vieme, že Boh nás neopúšťa.

Prečo by sme sa hnevali,
že v citoch bolo toľko húštia?
Kiež by sme radšej zhrievali
láskou tých, čo sa veľmi súžia!

A ja sa dnes len veselým.
A ja som šťastný celkom.
Musím však ostať nesmelým

aj potom, za pondelkom,
veď so smútkom sa priateľím
i v radovaní veľkom.

SEDÁVAM PO POLNOCI ZAMYSLENÝ

Aj ty si rada tuná sedávala?
Len šťastie ulietlo a už tu neni.
Neviem, jak duša by ho privolala.

Ako v tej pôstnej "Ach som zarmútený"
spomínam, ako si sa usmievala
a rástla: rástla vo mne, v okúzlení,
a potom znova horko zaplakala -

a ja som darmo hladkal tvoje dlane,
horúce od slz, jemné, voňavé.
Unikali mi ako mladé lane,

skryli sa poľovníkom v dúbrave.
A odvtedy mám veľmi slabé spanie.
A srdce mlčanlivé, boľavé.

A TERAZ TY SI AKO OVEČKA

A aká krotká, nemá!
Ju zabijú a sa nedočká
oslavy svojho mena?

Len za to, že ty túžiš pri mne byť,
načúvať mojim piesňam
a že sa túžiš ozaj premeniť
a kvitnúť ako vesna?

Na teba budem pršať. Som dnes dážd'
tichučký, tichulinký.
A ešte nečujnejšie pršať káž

pri sladkom speve pinky.
Počujem, chápem každé slovo zvlášť,
a najmä zdobnelinky.

VIDNO LEN TRÁVU SUCHÚ

tu cez okno, kde bývam.
Ja myslel som si v duchu,
že už ti nezakývam,

keď škírka mi dnes v bruchu
od hladu. V dlaniach skrývam
si tvár a málo snívam -
je v diaľke čaro vzruchu,

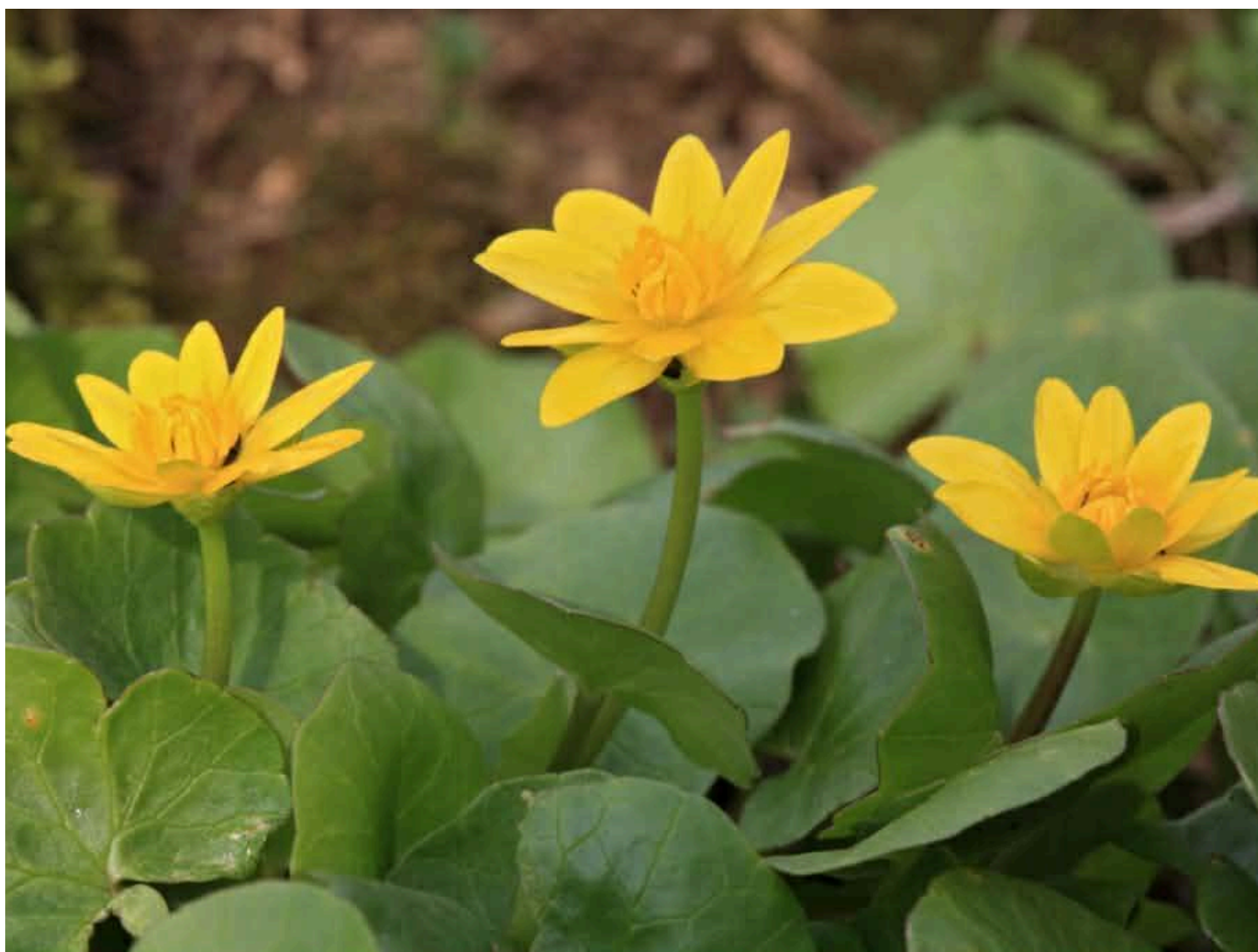
si v diaľke ty. Tak chráň si česť
a povedz priateľovi,
že nechce sa mi ani jesť.

Mne sa chce umrieť (óvi!),
keď hneváš sa. Ja nie, je nie, niest'
chcem si ťa ku Vykupiteľovi.

KRÍŽ A UTRPENIE

Dnes ráno vyhodil som pavúka,
na bielom sedel umývadle.
Toto jak znamenie sa ponúka,
že nešťastie na moje srdce sadne.
Už sadlo. Váš tu viacej nenie, nenie,
nech žije kríž a utrpenie!
Majte sa dobre a už nespomeňte
si na mňa nikdy v zlom.
Keď môžete, nuž len sa zmeňte,
ja odovzdaný som.

(4. II. 1957)

Blyskáč jarný

Špinavý sneh sa roztopil, oblaky dostali sviežu bielu farbu a vietor rýchlo vysušal zem. Na oblohe stúpalo slnko, zo škoricích búdok znel spev. Žltochvost predvádzal nízko nad zemou akrobatické kúsky. V lieskových kroch poskakovala veverička a sklamane si prezerala minuloročné, opadnuté a prázdne oriešky... Keď sa trošku oteplilo a zem zavoňala životom, vyrazil si ty, jeden z prvých. Krehké výhonky rýchlo prenikli zemou a nádherné zelené lístky sa rozprestrelí ako podnos pod tvoje žiarivé zlaté kvety. Pod lieskami, ktoré mali doposiaľ malé lístočky, si tvoril celý koberec. Vtáci spievali, kým si čakal na prvých hostí. Podivná jarná rastlina, ako si sa pripravila na to, že bude ešte príliš chladno a preto aj včely zostanú doma. Nie, ty neodkvitneš nadarmo, pretože keď nebude plod, bude pod zemou o niekoľko hlúz viac a o ich rozšírenie bude postarané. Kvitneš iba pre krásu a je dobré, že stretávam tieto výnimky. Radujem sa, že to stačí a že i tak sa uskutočňuje vôľa Najvyššieho... Zlaté hviezdičky, ktoré sa lesknú v žiare jarného slnka a tešíte zimou unavené oči a

srdce, ktoré začalo zabúdať... Ako úzkostlivo chránite peľ, keď má prísť nepohoda a dážď. Koľko je tu analógií, koľko podnetov hneď na začiatku, keď sa život iba prebúdz a keď je srdce najviac citlivé... Lenže, ako skoro ste sa zobudili, tak skoro sa na večer zatvárate. A jarný čas uteká... Uteká i váš život a akonáhle je úloha splnená a v hlúze uložené zásoby, akonáhle lieska má väčšie listy a začne tieniť, skloníte hlavičky a nepozorovateľne umierate. Život sa stiahne pod zem, kde zhromažďujete nové sily a zásoby. Nad vašimi hlavami prechádza slnko a dejú sa stále nové zmeny. Život sa pretvára, vzniká a zaniká. Seno vonia, kosy zvoní, traktory a mlátičky dunia... Vtáci sa lúčia a vy snívate. Vaše sny sú isto krásne, také krásne ako je krásna každá jar. Vedieť včas odísť, urobiť miesto iným, dokázat nazhromaždiť dost síl pre nasledujúci život a ticho o ňom snívať, zatiaľ čo vietor času ťenie pred sebou dni, mesiace a roky... Moje dni, moje mesiace a moje roky...

P. Kopecký, kňaz (upravené)

F A R S K É O Z N A M Y

Druhá pôstna nedeľa

LITURGICKÝ KALENDÁR:

streda (25. 3.) - ZVESTOVANIE PÁNA - slávnosť

nedeľa (29. 3.) - PALMOVÁ - kvetná - utrpenia Pána

štvrtok (2. 4.) - zelený

piatok (3. 4.) - Veľký piatok - utrpenia Pána - prísny pôst

sobota (4. 4.) - Biela - Veľkonočná vigília

nedeľa (5.4.) - VEĽKONOČNÁ - Pánovho zmŕtvychvstania -

slávnosť s oktávou

dátum	kostol sv.	čas	úmysel sv. omše	
PO	23.3	BARTOLOMEJ	18:00	+ Katarína, Otilia, Emanuel, Juraj, Imrich
UT	24.3	DOROTA	17:00	+ Ladislav Šugerek a Miriam
ST	25.3	BARTOLOMEJ	18:00 pre deti	+ Teobald, Anna, Jozef a Ján z rod. Simak a Elena
ŠTV	26.3	DOROTA	7:00	+ Dorota, Viktor a Ján Homjak
PIA	27.3	BARTOLOMEJ	18:00	+ Ján Compel'
SO	28.3	BARTOLOMEJ	18:00	+ z rod. Bartolomej Černický
NE	29.3	DOROTA	9:00	za veriacich
		BARTOLOMEJ	10:30	za veriacich

PO	30.3	BARTOLOMEJ	18:00	BP Márie Osvald (50) a Márie Osvald (30)
UT	31.3	DOROTA	17:00	+ Jaroslav Keklák
STR	1.4	BARTOLOMEJ	18:00 pre deti	+ BP Marek Demčák (50)
ŠTV	2.4	BARTOLOMEJ	17:00	BP Agnesy Lopatovskej 70 výr.
PIA	3.4	BARTOLOMEJ	15:00 - obrady	8:00 ranné chvály 11:00 krížová cesta - kostol B. hrob do 20:00
SO	4.4	BARTOLOMEJ	8:00	ranné chvály - adorácia v B. hrobe do 17:00
		BARTOLOMEJ	Veľkonočná vigília - 19:30	na úmysel
NE	5.4	DOROTA	7:00	požehnanie jedál
		BARTOLOMEJ	7:30	požehnanie jedál
		DOROTA	9:00	BP rod. Kaslovej
		BARTOLOMEJ	10:30	BP rodiny Mariána Fidermáka

Veľkonočná spoveď: v našej farnosti 27.3.(Piatok) od 16:00 -17:15 v obidvoch kostoloch.

SVIATOSŤ ZMIERENIA: hodinu pred sv. omšami, v piatok od 16:30 do pobožnosti kríž. cesty.

MILODARY: jubilatka Jozefína Guregová darovala na kostol 100€.

Zbierka pre zasiahnutých vojnou na Ukrajine sa za celú farnosť - 1114,80€

KRÍŽOVÁ CESTA: v pôstnom období v nedele o 14:00, v piatky 17:30.

Zmena času: zo soboty(28.3) na nedeľu(29.3) je zmena SEČ - +1 hodina

Termíny celodenných adorácií: 25.2., 27.5. a 7.9. vo farskom kostole.

Aj tento rok prosíme pre našu farnosť o 2% z už zaplatených daní, ktoré môžete darovať prostredníctvom OZ BARTOLOMEJ. Ďakujeme!